

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Legatus Apostolicus, Sev Concionvm, De Iohannis
Baptistae, Magni, Adversus Incestum reliquaque peccata
Herodis, Libertate, Notae**

Bosquier, Philippe

Coloniae, 1612

Echo Concionis XXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-56132)

CONCIONIS XXVI.

TH E M A. *Ipse enim Herodes misit, ac tenuit Iohannem, & adligauit eum, & inclusit in carcerem, propter Herodiam uxorem fratris sui, quam duxerat eam. Luc. 3. Marci 6. Matth. 14.*

Facta repetitione vsitata, sic propositum;

Dicendum
hodie mihi

1. Quod quod iustior quisque est, hoc ferè in vita adflictor.
2. Herodem pessimum fuisse Coniuratoris sui remuneratorem;
3. Vnde Herodi tanta Iustitia, & Gratiitudinis obliuio. A. V. E.

I.

Quod quod iustior quisque est, hoc ferè in vita adflictor.

Quam verè dictum à Psalmista (Auditores &c.) *multæ tribulationes Iustorum!* psal.

Et à filio eius Salomone; *Fili, accedens ad seruitutem Dei, sit in timore, & prepara animam tuam ad tribulationem!*

Et à Paulo; *Omnes qui p̄e volunt viuere in Christo, persecutionem patiuntur!*

Nam ferè vt umbra corpus, sic Iustos afflictiones consequuntur.

Iustos Exilia, Dedeora, Mortes &c. perpetuò commitantur.

Ab Abele iusto ad Christum, à Christo ad nos vsq; recensè; & ita censebis.

Ac ferè impijssimus quisque, pientissimi cuiusque tortor & persecutor, id est coronæ illius ferber.

Et tacet tantisper Deus, consulente impio iustitiam se.

Vel hinc vide; Ecce Iohannes qualis vir! iustus & sanctus, vel hostis sui Herodis iudicio, ab ipso tamen Herode hodie capitur, ligatur &c.

Vide, &
 1. Quis;
 2. A quo ligatur;
 3. Cuius gratia.

* 1. Quis? Homo missus à Deo; homo, hominibus omnibus maior, si duos exceperis; Homo, qualem iam diu initio depinximus; depinximus? immò depingere tantum conati sumus. Nam tam vitæ eius celsitudo depingi difficilis, quàm vultus Christi pulchritudo.

Tenetur, ligatur, includitur, qui non est neque latro, neque furiosus, neque phræneticus, neque demoniacus, sed æqui bonique seruantissimus, amicus sponsi &c.

Ita, ita: Torquis aureus, quo hic solet donare suos Deus, vincula sunt, compedes sunt, aureo illo Burgundionum vellere, & Anglicano subligaculo certè gloriofiora.

Fili hominis, Ecce data sunt super te vincula, & ligabunt te in eis, & non egredieris: & linguam tuam ad habere palato tuo faciam, & eris mutus Ezech. 3.

Ecce circumdedit te vinculis, & non te conuertes, de latere uno ad aliud. Ezech. 4.

Cervicibus nostris minabamur, lassus non dabatur requies. Thren. 3.

Ligauerunt milites Holofernis Achior ad arborem contrariè ipsis de Israëlitarum Deo sentientem. Iudith. 6.

Nabuchodonosor iubet, ligatis pedibus, in fornacem ignis ardentis Sidrach, Misach, & Abdenago; in lacum leopum fame rabidorum Danielem immittere Daniel.

D. Petrum alius Herodes intrudit in vincula. Act.

Cum esses iunior cingebas te, & ambulabas ubi volebas: cum autem senueris, extendes manus tuas, & alius te cinget, & ducet quo tu non vis. Hoc autem dixit Iesus, significans quia morte Petrus clarificaturus esset Deum. Ioan. 11.
 Ggg 3 D.Pau-

D. Paulus de se; *Spiritus sanctus* (inquit) *per omnes ciuitates mihi protestatur, dicens: quoniam circula & tribulationes Ierosolymis me manent.* Act. 20.

Non est scilicet seruus maior Domino suo.

Comprehenderunt enim etiam Iesum, & ligauerunt eum milites & Tribunus. Iohan. 18.

Torquatus vinculis Imperator, similiter torquatus, id est, catenatis, militibus delectatur.

Quales manicas, quales armillas, qualia detritiola gessit Dominus in passione, talia feruit atque athletic suis in vita vult esse communia.

Sic vittatas, sic torquatas, sic ornatas hostias habet Deus noster gratissimas

Tauros sic edomitos vinculis, sicque cicuratos, in fercula nuptiarum Filij sui, Deus Pater adfectat.

Cibus venatione quaesitus libentissimè, vt olim Iacob decrepitis, vescitur.

Itaque Baptistam quaeri, capi, teneri, vinciri &c. diuina fuit dispensationis.

1. *Venator* robustus; Herodes, non eundo, sed mittendo, & ita ordinando.
2. *Equites*; Aulici eius, Parasiti, Tribuni, Centuriones &c.
3. *Canes*, satellites ab eo expediti. *Cum dederunt me canes multi.* psal. Me. Iosli regij.
4. *Campus* venationis, vel Bethabara, vicus trans Iordanem in tribu Ruben, locus olim celebris, vbi erat Iohannes baptizans; vel desertum Iudæa, vbi prima diuino mandato Iohannes caput esse vel Echo, vel *vox clamantis in deserto.*
5. *Cornu*; Herodis imperium;
6. *Retia*; carcer in Macherunte oppido in tribu Ruben, in Perea regione trans Iordanem, septem miliaribus distant ab Asphaltite, inter Amonep & Iordanem.

Venatio ergo sane regia instituta est, in qua &

Ioseph. lib. 7. belli Iud. c. 25, Plin. libr. 5. c. 16.

7. Venabulum; ferrum satellitum;

8. Tempus vernum, mensis Aprilis, qui est anni initium secundum legem, & quasi iubar dici exoriens, tempestas venationi opportunissima,

9. Præda; Iohannes Baptista;

Præda opima quidem, sed venatori inutilissima, ut cuius nec caro ad victum, nec pellis ad vestitum, nec olla ad pharmacum commoda &c. Lucrum enim de capto Iohanne, homine sc. Iro ipso & verme quouis nudiore; nullum à relicto in suis sylvis damnum; ut qui pingua deserti non læderet, contentus sc. locustis & melle sylvestri; nemini deute, ut aper; nemini cornibus, ut cervus aut taurus, noceret; nisi fortassis in vitia egregiè baubari & latrare, id sit iudicio Heoridis nocere, & agrum vrbesque infestare.

Capta tamen hæc præda est, directè ac maximè propter Herodiadem, forsitan iam prænantem, & carnes humanas prænantium quarundam instar, ardentissime adpetentem; indirectè propter Deum, in cuius conspectu pretiosa est mors Sanctorum eius.

Diuinæ dispensationi Herodes nesciens, & aliò spectans, seruebat.

* 2. A quo? ab Herode iubente; ab Herodiade instigante; a milite obediente.

Herodes per satellites suos, saltus, nemorosaque tesque

Et sylvas vastas, Iohannem, quasi feras, indagine cingit. Lucan. 6.

Etemus tota, ac cellula Iohannis ita viris plagisq; ab Herode coronata, sic indagine atque indagatore crebro circumcincta, ut si ad Cacam nescio quem vicinorum populatorem, aut aprum furentem capiendum contenderet, ut, nisi miraculo Iohannes omninò non posset, etsi valdè vellet, regiones effugere. Ut ad Christum postea

Ggg 4

capi-

capiendum cum fustibus, & armis, & cohorte venum est: sic tunc opinor od Iohannem.

Et fines extenderunt in laqueum; iuxta iter scandali posuerunt mihi. psal 139.

Diodor.

Sicul. l. 5.

Biblioth.

Dixisses tum ab Hercule quarti Nemaum illum leonem raptorem; aut aprum Erymantium; aut Cati illum famosum, incendijs ac latrocinijs vicinia perturbantem; aut singularem ferum, vineam totam suffodientem ac depascentem.

* *Misit* satellites, quasi ad latronem, ad maiorem Baptistæ infamiam, scilicet.

Capi enim per satellites regios, sine infamia magna, vix quisquam possit, etiam innocentissimus.

Citatus verbulo, non modo venisset ad Regem Baptistæ, sed aduolasset, homo per martyrium emigrandi cupidissimus.

Sed flocci est Herodi cuique, & vita, & infamia mortoris innocentis.

* *Tenuit;* Capta est præda minimè fers, sine vulneribus, incruenta victoria, vt tantò magis victores exultent.

Facile capitur & tenetur, nec fugiens, nec repugnans, imò cui pro veritate mori, lucrum.

A cane non magno sapè tenetur aper, multò magis, à tot molossis, imbellis ouicula.

Virg. Æ-

neid.

Egregiam verò laudem, & spolia ampla referit, si Eremitam vnum, tot regij emillarij, & commillarij capere potuistis.

* *Tenuit eum;* at non etiam quæ illius erant, quæ nihil præter vestem è pilis camelorum possideret.

Nec fortè Herodes Herodianorum quorundam æui nostri famem æquavit, qui & Iohannem tenent, & ea maxime quæ sunt Iohannis; imò forsitan Iohannem tenent dumtaxat propter sua. Lardum comedit ille ipsi (vt vulgò aiunt) calumniantur, vt causam aliquam habere videantur capiendi, & spoliandi.

* *Et adligavit eum,* quasi stultam aut furentem, posse magis tenendus & ligandus, qui phænæ si tanta vexabatur, & tam ardentibus febribus incelsi amoris in

uxorem alienam tenebatur.

Stulti enim ferè ac furentes teneri solent, ac vinciri.

* *Inclusit in carcerem* quasi canem rabidum, aut quasi monachum nimis gyrovagum, & instar onagri in deserto. Magis claustralem, murisque arctatum illum esse voluit, egregius scilicet reformator, ne monachus in turba, visis, auditis, affatis multis, cum multa quoque cogitantium interturbantium turba confictari cogeretur. Includatur, inquit, ut sit quod dicitur Eremita.

Ah! includeres potius ô Herodes, & in latebras absconderes pectore penitissimo stultitiam tuam! Plaut. in Cistell. 2.

Includeres potius Herodiadem tuam, Philippo marito remittendam!

* *Inclusit*, ne semper lucem hanc adspiciens, semper hominum colloquijs utens, semper clamore oratorio & studio cerebrum faucesque adficiens, semper pharisei (qua Baptistam laborare videri volebat Herodes) grauarietur. *factus sibi metipsum* primum, deinde alijs quoque valde *gravis*.

Tenebras (inquit) & claustra, & ingenij otia, mederi eiusmodi stultis & adfecta mentis hominibus ferunt. Forsitan tantisper inclusus Baptista redibit ad sese.

* *Inclusit*, ut mordax hactenus & petulans in omnes fera sic disceret cicurari, & aliud aliterque cantare, quam hactenus.

* *Inclusit*, ne deinceps mutire audiretur, qui Reges ipsos oportune importune ad nauseam usque reprehenderat.

Ezech. 19. *Miserunt eum in carcerem, ne audiretur vox eius ultra super montes Israël.*

* *Inclusit*, & lapidibus quadris, quasi terminis, circumseripit, ne solita licentia, extra terminos Concionatoris (ut Politicus putabat) in negoria usque Regni & Status (ut Aulici nunc nostri vocant) vagè, errabundè, desultorie deinceps penetrare vel posset, vel auderet.

* *Inclusit*; veteranum iam & rude donandum militem, velut tironem, inuitato sane ipse iudo, bonus scilicet Iohannis Mæcenæ; vt de suo Principe melius loqui disceret, aut tacere opportunè.

* *Inclusit*, ne videretur vir vultu venerandus, & vestitu toto, ac gestu admirandus, atque operibus eius contrarius. q. d. *Gravis est nobis etiam ad videndum*. subducatur ab oculis læsis, ab oculis noctuarum, lumen tam illustre.

* *Inclusit*, ne viri tanti vel conspectus solus populum ad Deum conuerteret, & visa damnata res eius, vitam omnem Regis, Regina, ac Regis totius alicuique condemnaret. Baptistæ enim profectio totus vultus fuit, quantus quantus fuit.

Vritq; videndo vir probus in bonum, non minus quam *femina*, in malum.

Quam vir, quam adficit mentes etiam intelligentissimas vel solus ad spectus Capuccinorum, & ceterorum Christi, Francisci que pauperis veterum contemplatorum!

Iohanni non tantum vox, qualis nobis, fuit, cuius sonis atque articulis predicaret verbum Dei; sed ipse totus vox fuit, toto corpore, toto vultu, toto habitu, toto gestu loquebatur. Etiam ipsi eius paucissimi altissime & distinctissime loquebantur.

Capilli, frons, oculi, facies, in cellis, dictio, vultus singula paræneses erant ad vitam cæterorum corrigendam, multis quamlibet prolixis multorum concionibus potentiores. *Vox Domini in virtute, vox Domini in magnificentia; vox Domini confringenti cultos* &c.

Vno ac solo Iohanne viso, verè populus videbat voces multas, voces virtutis.

Iohannem ergò Herodes non solum tacere voluit, sed & latere, cuius scilicet fortissima erat non solum oris, sed operis vox.

Videns populus capillos Baptistæ incultos; videns

psal.

Exod.

voces, vidēs oculos emortuos, faciem icuinijs pallentem &c. videbat voces.

Vocem ergō obpressit, & Misit lucernā in tenebras exteriōres, Herodes malignissimus.

Sedet in tenebris lucerna, lucis amicus Omnipotentis. profa diei Decollat. Baptistæ.

* Includit Iliadem hanc in nuce; hominem hunc hominibus maiorem, septempedali vix fortassè fossa, egregius scilicet artifex.

Magni artificis est, clausisse totum in exiguo. Seneca ep. 53.

* Includit hunc viuum & vocalem diuinæ legis librum, non in arca fœderis ex hygnis Sethim, (vt legim Moysi veteres Iudæorum Reges;) non in arcam in solidum auream, ac gemmis grauem, (vt quondam Homeri libros Alexander Magnus in illam Darij pretio. Sabellissimam;) nō, non, sed in lacum ac locum sanè indig. cus lib. 2. nillimum.

O Tyrannum profanissimè tam sacrum & charissimum Deo caput tractantem!

* In carcerem, vt sortem, ne elaberetur, sic in humanum, & Solis inaccessum radijs, in baratrum illo Atheniensi fortassè tetrius, vt grauius vexaretur.

Fortem certè. Nam erat hic carcer in Maherante, oppido post Ierosolymos ab Herode validissimè munito. Itaque secunda post arcem Ierosolymorum habebatur. Hieron. Natalis S. I. in notis ad Dom. 2. Aduentus.

Spelunca, opinor, alta fuit, vastoquē immanis hiatus,

Scrupea, tuta lacu nigro, nemorumq; tenebris,
— sub rupe sinistra,

Mœnia lata videt triplici circumdata muro;

Porta aduersa iugens, solidoq; adamante columna,

Vix ut nulla virum, non ipsi excindere ferro
Chresticola valeant. stat ferrica turris ad auras.

Aliquid

Virgil. 6.

Æncid.

Aliquid arci Antuerpianæ, aut Vilbordianæ simile fuit fortasse.

* *Inclusit in carcerem thesaurum sanè preciosissimum minimè conuenienter. Hic scilicet pius nos; hoc tot sudorum eius honorarium. Hæc ferè merces meliorum Concionatorum.*

* 3. *Cuius gratia. Propter Herodiadè (inquit) Herodias scilicet veritatibus sancti viri iritissima orabat, instabat, vrgebat, caput adultero suo Herodi noctu interdium obtundebat, reditum ad tuos minaciter promittebat, oscula deinceps negabat &c. ni Baptistam includeret &c.*

Herodias Herodem victum victumque in vinculis adamantinis incesti amoris habebat, tenebat, trahabat, impellebat; quo volebat, ut bubalum, cuius naribus circulus insertus est. Dominabatur Herodias, Herodes Rex Herodiadi feruillissimè seruiebat. Tyrannidem mulierculæ, virorum Tyrannus patiebatur.

Diogenem ferunt, cum aliquandò triumphatorem videret, obtorto semper magis magisque collo, oculos in puellam formosam diutius defigentem, dixisse: *O egregium victorem, quem puella collo victum tenet!* Plutarch.

O Egregium quoque Regem Herodem istum, cui Herodias meretricula sic imperat!

I I.

Herodem pessimum fuisse Concionatoris sui remuneratorem.

Hinc discere est, verissimè nostrate proverbio iactati, *Seruitia regum hereditatem non esse.*

Item (hominum quorumcumque labores, spesque, vanas ac steriles hic esse, ab illo Adæ maledicto, *Maledicta terra in opere tuo... spinas & tribulos germinabit tibi.* Genes. 3.

Nonne bonum semen seminasti in agro tuo? unde ergo habet zizania?

In die plantationis tua labrusca.

Eciam Deum hæc adtingit iniuria, vnde & queri-

tur; Ego te plantavi vineam electam omne semen verum: quomodo ergo conversa es mihi in primum vitis aliena? vel, quomodo conversa es in amaritudinem vitis aliena!

Sapientiam, & lapides elegit ex illa, & plantavit eam electam, & edificavit turrim in medio eius, & torcular extruxit in ea, & expectavit ut faceret vinum, & fecit Labruscas. Mat. 23.

Doctores pro dolor! & Concionatores maxime in hac sorte.

Ingratos ut plurimum excolunt.

Scire volunt omnes, mercedem soluere nemo.

Quidam etiam, ut Nero Seneca, & hic Herodes suo Baptistae mercedem soluunt barbarissimam.

An non debuerat Herodes Iohannem cultorem Conscientiae & Curiae suae fidelissimum, lapides ex ea tam diligenter extrudentem, sarrientem, aberuncantem omne malitiae genus, ac deinde virtutes omnes infeminare, atque inserere conantem, praemij summis atque honoribus adficere?

Summum illi Sacerdotium, post Annas, post Caiphas, illi debuerat vel conferre, vel impetrare &c.

At ecce contra, summa beneficia maleficijs extremis pensat.

Instar muli, calce impedit matrem, à qua lactatus est.

1. Ad Herodem, opinor, sepe ex Eremo in Curiam venit, studio commonendi; vel saltem venientem cum ceteris Regem in desertum ad concionem, & concione seductum, primum privatimque admonuit, ne publice cogereretur. Plus pœnè Herodem, quam Christum honoravit. Ad Christum enim è vinculis duos discipulos misit, sed erat in vinculis.

2. Ertere illum conatus est ex unguibus Herodiadis, harpyiae sanè tenacissimae; & Diaboli, qui iam eum tenebat rotum,

Iohannes in Herodè

benefi-
cus, tūm
quod

- rum, medijs faucibus.
3. Vincula peccatorum dissolueri studuit, quibus sanè varijs & multiplicibus circumligabatur. Fines peccatorum circumplexi sunt me. psal.
Tenebar non alieno ferro; sed serua mea voluntate, obstinatione & conuulsione. D. Aug.
4. Interuertere illum ab Inferni carcere, in quem videns volensque ruebat, in Caelum voluit.

Miserat scilicet inuisibilis ille Inferni Herodes, glorians in pellibus, & donis Dei nimium elatus, etiam satellites suos, Herodiadem scilicet, & Salomebelliam eius, & alios aliquot malorum elcās, qui Herodem istum caperent & tenerent.

- Vinctum
Herodē
tenebar
Diabolus
1. Pulchritudine corpora Herodiade & filia;
 2. Flore atatis;
 3. Mollitia vestium, qua in domibus Regum & maxime;
 4. Mutuis videre & videri, audire & audiri;
 5. Choreis, & gesticationibus filia Herodiadis;
 6. Concubitu cum Herodiade, & quis sit, an non & cum filia matris forte pellisset? Impius cum in profundum venerit, intemnit.
Aqua furiosa dulciores sunt.
 7. Consuetudine diuturna peccandi &c.

Inueni amariorem morte mulierem, vincula sunt manus illius.

Adulteræ mulieris' amores bithalasso comparat, qui sic nauem semel impingentem tenet, vt citius discedat & dehiscat, quam euadat; Immort enim illis homini citius contingit, quam verè detestari. His

His quasi adamantinis, & plusquam Gordijs nodis, Herodem Diabolus irā circumligauerat, vt elabi non posset, quoque magis captiuitas Herodis & mulierofitas publice notefcebat, hoc arētius constringebat.

Vt enim (Plinio teste) leo tum solet prædam captā tenere fortius, eam amplexando, ei incubando, atque insidendo, quum aliquem conspexit, a quo receptum iri prædam formidat; ita Diabolus animas peccatitices, cum quisquam adparet futurus illarum vindex in libertatem.

Baptista certè noster eripere contendebat; Dæmon contrā trahēbat; Herodias, & filia cum Dæmone vincum distinebant.

Baptista, vt erumperet, aut ereperet, ad rauim vsq; suum NON LICET TIBI &c. vociferabatur; illæ cum Dæmone, vt commaneret, blandiebantur.

Baptista minas, Baptista pericula si maneret; illæ cum Dæmone, delicias tutas ostentabant.

Sed maluit, in hoc biuto positus, degener iste Hercules Sirenum istarum, Voluptatis, & Dæmonis blandulos cantus, quam Baptistæ Virtutisque masculum sermonem audire.

Imò verò etiam, quot omnino, & qualibus beneficijs ipsum Baptista demeruit; tot Baptistam, & ex diametro contrarijs maleficijs adfecit.

Vnum contra vnum obiecit.

1. *Misit satellites ad eum, qui toties ad se venite dignatus fuerat, & adloqui ipse ipsum, non per interpretem, vti postea Christum per legatos, & discipulos.*

Matt. 11.

Armatam ad Iohannem mittit legationem, aliam longè ab illa, quam Iudæi antè miserant, ab Ierosolymis, ad eundem; Iohann. 1.

Herodes & 2. *Tenuit eum, qui se ex harpyiarum Dæmonumque unguibus eruere adcuras-*
ingra- *scis*
gna &c. Non

maleficus in Iohannem; tū qua

Non vel verbulo prazmonet Baptista; desisteret in Regem & Curiam &c. ut ipse interpretabatur, debacchari; 3. *Adligauit eum*, qui sua vincula dissolvere voluisset; 4. *Inclusit in carcerem eum*, qui se in libertatem veram filiorum Dei, ex seruitute Diaboli, & meretricum adhaerentem contendisset.

Hostimentum quidem, sed hostilissimum; tantum pro tanto profectō, ingentia scilicet mala pro ingentibus malis.

Talionem peruersum magno studio rependit, & quasi ad Critolai libram expensum.

Posuerunt aduersum me mala pro bonis, & saluum pro dilectione mea. psal. 108.

Hæc ferè merces Sanctorum, & eorum qui in spiritu & virtute Elia, aut Iohannis, apud Achabos & Herodesque euangelizantur, Auditores.

Omnes, omnes qui pie volunt viuere in Christo lesu, persecutionem patientur. 2. Timoth.

Pie viuere in Christo etiam est, proximum certanti pietate Christiana liberè arguere; quod qui non vident, aut nolunt, dicuntur illi quidem vulgò nosse viuere: & viuunt profectō, sed non pie, neque ad Deum, neque ad proximum, itaque nec in Christo.

Herodis fuerat potius hæc agere:

Mittere ad Iohannem honorificam legationem, cum muneribus &c. accersere eum in Curiam ad se, ad honores &c.

Tenere apud se, cibo & mensa regia alere;

Alligare eum, sed longa & multiplex beneficiorum catena, Episcopatu. Dabat enim eiusmodi pro arbitrio, et si hoc inordinatissimè.

A quoquam Persarum Rege, rusticum hominem ad Praefecturam promotum ferunt, quod ei rapam aut pomū nescio quod inuitate magnitudinis, in honore suo natum obtulisset. Credidit enim Rex eum, qui hororum plantarumque tam diligens cultor esset, fore

fore etiam Reipub. & hominum diligentiore.

Assuerus Mardocheum secundum a se constituit, quod Eunuchorum quorundam in se infidias detraisset.

Alligabat beneficijs, quem iam fides, Principi suo satis alligarat.

Includere, vt thesaurum longè preciosissimum, ne se fuga aliò reciperet, homo Curia ac Reip. toti tam necessarius. Hæc Herodem Baptistæ rependere oportuit.

Sed tam illo, quam *hoc tempore obsequium amicos, Veritas odium parit.* Terent. in Andr.

Quamquam Augustini censura, melius est pro veritate subplicium, quam pro adulatione consequi beneficium. D. Aug. ad Casulanum, & c. Nemo 11. quæst. 3. Sed esto.

Plus Baptistæ Herodes nesciens profuit persequendo, quam benefaciendo & c.

III.

Vnde Herodi tanta Iustitia & Gracitudo obliuio.

Iniqui sanè vtrique in hac Iohannis captiuitate, & Dominus & ministri.

Quod Christus aliquandò de se, hoc de se quoque Iohannes (et si valdè impariter) merito vsurparit; *Tanta opera bona ostendi vobis, propter quod horum me vultis occidere?*

Curauit ægros mente, *predicauit regnum cælorum,* non tacuit vitiæ eorum, *vt ipsa potius eis displicerent, non medicus a quo sanabantur. His omnibus curationibus eius ingrati, & nunquam multa febris frenetici insipientes in medicum, qui venerat curare eos, excogitauerunt consilium perdendi eum.* D. Aug. in psal. 63. sed de Christo loquens.

Ministris tamen suis Rex ipse iniquior. Quod fecit turba satellitum, in eo ipso quod fecit, aliquantulum particeps fuit; comparatione tamen Herodis, mul:ò ipsa innocentior.

Si reus, qui fecit iustus, & fortassis inuitus; Herodes

Hhh

des

des non magis reus, qui facere iussit, & coëgit
Herodes bis reus, primum peccato suo, quo Iohannem perire voluit, deinde alieno, quod alijs eius eadem imperavit.

At vnde hæc tanta Herodi (inquis) & sui, & xpi obliuio?

Euangelista indicat, dicens: *Propter Herodiam, id est ex irrequieta Herodias sollicitatione, cui amicos scilicet bonus satisfacere voluit. Caribuf. in 14. Mat. Mt. 27.*

Forsitan, vt Poppea quondam Neroni, ob matrem illi imperantem, sic Herodias Herodi, ob Iohannem Regis pæne rectorem, insultauit, ac, mordaciter incando, dixit; Pupillus, sub Tutoribus & Actoribus esse videris, & quasi scholarum tiro adhuc sub ferula Iulius Baptistæ degere. Excedendum tandem nobis est et ephebis, iugumque excutiendum &c.

Poppea certe meretrix, quæ tandem Neronis Tyranni vxor fuit, quærens & sibi matrimonium, & Othoæ dissidium, cum id, incolumi Agrippina, desperantibus, & aliquandò, per facetias iocosisque, Neroem pupillum vocabat, qui iussis alienis obnoxius, non modo imperij, sed etiam libertatis egeret. *Cornel. Tacit.*

Fœdissima profectò rerum facies, vt, quum Princeps & Principis amica diuersa velint, id potius sit, quod amica velit, quam quod Princeps.

Observare, & reuereri Iohannem volebat Herodias contra seruari ipsum in carcere, & cogitari; hoc imperat illa, & imperat.

Mulier verita, ne Baptista virum conuinceret, vnicuique in carcerari obtinuit à marito. Cumq; ne sic quidem resisteret arguere, mortem ipsius acceleravit. Christianus Mæus l. 8. Chronic. pag. 95.

Vel propter Herodiam, idem sit, ac si d'etum esse, propter amorem, quo Herodiam deperibat, Regem vsque adeò efferturum, atque exaceratam.

Vel propter Herodiam, id est, in eum finem, vt occideret.

ciso, & altum silente Baptista, cum sua sue inextinctæ libinis Herodiade, liberius securiusque in libidinum consuetarum luto volutaretur.

Addo etiam contigisse, vicitata Magnatum complurium ingratitudine, quibus omnis gratia leuior pluma est, itæ omnes etiam ob verbulum vicium, plus quam plumbeæ.

Itaque nuda	}	1. Mulierum in viros mulierosos potentiam;	}	1. Feritatem;
		2. Amantium mores,		2. Indocilitatem.

* 1. Mulierum in viros mulierosos potentiam, præsertim meretricularum.

Non male, qui mulierem à mulceado dici volunt, aut quali mollitiem, à molliendo hero, quod herum ac virum suum mulier valdè emolliat.

Era vulgo nostrate verè dicitur, cum proverbio iactatur, *Auem noctu cantatam, id est mulierem, multa posse, in vtramque partem.*

Eiusmodi *scythicorax in domicilio*, aliquandò est *ignavus bubo, dicitur mortalibus omen* (vt de Herodiade contra Iohannem hic liquet); aliquando verò & *acredula ipsa mitilante est iucundior* (vt de Esthere pro Iudæis manifestum est)

Et matutinis acredula vocibus instat,

Instat, & assiduas vocum iacit ore querelas,

Cum primum gelidos rores aurora remittit. Cic. ex Arato.

Non lucar avis prima luce suavius cantat aut efficacius, quam mulieres diluculo primo apud viros suos.

Importunis, ac magicis (pænè dixi) carminibus suis, inuitis viris nihil non inculcant, nihil non extorqueant, nunc in bonum, nunc in malum.

Esther Affluerum Regem ita cicuravit, vt Iudæis iam damnatis, iam iamque morituris parceret, & Amanum delictum suum, mox in crucem ageret.

Omphale Lydiæ Regina, etiam Herculem ipsum, amore sui captum, ad lanificium traxit, cum

Hhh 2 ipsa

ipsa calathum & colum cultusque femineos, sagitta
& clava leonisque exuvijs mutasset.

Magna ferè vel crimina, vel delicta *propter Herodiadem*, id est in gratiam feminarum.

Adamus ad Deum sic de peccato suo, *Mulier, operum dedit mihi sociam, dedit mihi de ligno, & comedit.* Genes. 3.

Salomon, à vero Deo, ad Deaſtros deliunt, & templi illius augustissimi vero Deo paulò ante fundator, etiam idolis tandem fana profana constituit, *propter Herodiadem*, id est, in gratiam mulierum alienigenarum. 3. Reg. 11.

Ahabus Rex quid? unde cultui, & cultoribus veri Dei tam infestus? unde Nabothi innoxij, & 100 prophetarum parricida? *propter Herodiadem* suam, id est, Iesabelem 3. Reg.

Ioram & ipse Rex Israëlitarum, quæ non, Athaliae uxoris suavis, flagitia perpetravit? *Ubb. Reg.*

Tarquinius ipse Superbus unde tam ferus, ut Societum suum Servium Tullum Regem impie trucidaret? *propter Herodiadem* suam, id est, Tulliam uxorem se huc instigantem *Linus l. 1. decad. 1.*

Alexander Magnus unde tam ferus, ut Persopolim urbem vastaret incendio? *propter Herodiadem*, id est, Thaidem meretriculam. *Ebrio* (inquit Curtius) *sermo de tanta re ferente sententiam, unus & alter & ipsi mœri onerati assentiuntur &c. Primus igitur Rex ignem Regia iniecit, tum conuiuia, & ministri pellicesq;.* Q. Curtius l. 5. retum Alex.

L. Flaminius (vel Flamininus Plutarcho) cum esset Consul in Gallia, exoratus in conuiuio à scorio est, ut securi feriret aliquem eorum, qui in vinculis essent damnati rei capitalis, probro priuato coniungens imperij dedecus. Cic. de senectute. Plut. in eius vita. Fenestella de Magistr. Rom.

Quid dicam de magnis viris, quam multa etiam *propter Herodiades* suas, id est, veras coniuges faciunt?

Themistocles falsus ab uxore se regi, matrem a filio, itaque & a filio ipso ipsam Rempub.

Cato latius Romæ grassari hoc mali deplorabat, dicens; Omnibus quidem hominibus uos Romani imperamus; sed cum viri & mariti reliquarum gentium suis vxoribus imperent, vxores nostræ nobis imperant, ex quo fit, vt toti, quam latè patet, terrarum orbi imperent mulieres Romanæ. Quasi syllogisticè diceret; Qui dominis rerum dominatur, rebus omnibus dominatur; Sed mulieres Romanæ viris suis rerum Dominis dominantur; Ergò mulieres Romanæ rerum omnium sunt dominæ.

Purauit homo sapientissimus maximè pudendum, Trophæum de viro rationis capacissimo, a mulieribus, rationis minus capacibus constitui, maximè de Principibus, de Regibus &c.

Deus bone! In quò et Curijs Herodias magis, quam Herodes ipse dominatur!

In quibusdam Curijs, non tam ipsi Reges regunt populos suos, quam Herodiades ipsa, quæ Reges ipsos regunt.

Ipsæ tollunt in altum, quos volunt; quos volunt, eadem deturbant.

Ipsæ officia, beneficia, munera his impetrant, his auferunt.

Ipsæ, quos volunt, mortis licèt centies reos, absolunt; quos volunt, et si maxime innoxios, premunt &c.

Ipsi rerum veri Domini, nil nisi ipsarum velut amantissimos sunt & librarj, dum placitis ipsarum subscribunt, ipsarum diplomata autorant &c.

Ipsæ Præaturas, Pæfectorias, Prælaturas non modò impetrant, sed imperant.

Ad eò, vt tales Herodes non Galilæam regant, sed Herodias ipsa.

Populum meum exactores sui spoliauerunt, mulieres dominatae sunt eis isai 3.

Nulla tamen ferè latius rerum Dominæ, quam pellices, quam adulteræ &c.

Quicumque nullo matrimonij vinculo copulati, copulantur corporibus, ijdem seu viri, seu feminae plura ferè

Hhh ; ra ferè

ra fere amoris inuicem tribuunt, plura amoris signa o-
dunt, plura alter alteri præstant, & impetrant, quam
coniuges veri atque legitimi.

Causas quaris? paucis accipe.

Adulterantium offi-
cia inuicem magna,
quod inter ipsos

1. Fides nulla mutua;
2. Debitum nullum copula;
3. Gratia Sacramentalis nulla.

* 1. Fides nulla mutua, vel perpetuo commanendi,
vel nulli alteri societatem tori communicandi, ut in
fide matrimonij ratio postulat.

Si qua fides est, neuter tamen illam satis serio sa-
cro sancteque iuratus est.

Deinde; etsi serid vterque iuratus, neuter tamen
eam præstare compellitur, imo vterque eam tenetur
violare, & discedere.

Fidem male datam seruando, vterque peccat ma-
gis; non se ruando, incipit fieri melior.

In malis promissis fides rescindenda, et illidan-
mente.

Itaque, dum vtrimque timeret, ne aliquando He-
rodiadis irata latus Herodis, aut Herodes læsus Hero-
diadem deserat, & dicat illud Osæ c. 2. *Vadam postu-
matores meos, qui dant panes mibi & aquas meas, lana-
meam & linum meum, oleum meum, & potum meum,*
fit vt Herodes Herodiadi, & Herodias Herodi feriat
quam potest studiosissime, officiosissime omnia præ-
stet, nihil neget, non æqua, non iniqua (vt hic in hac
Baptistæ captiuitate, & mox obtruncatione, & capi-
tis in disco concessione videre est.)

Studetur vtrimque, vt neuter nonis amoribus
capiatur, veteribus fastiditis, ne ille Herodiadem re-
mittat ad Philippum maritum; illa ad Aretæ filium i-
psum Herodem, insultando.

Qua qua potest alter alteri blanditur, & non
semper illecebris ac tendiculis captat.

Coniuges vcrò certè legitimi, ob fidem sacrosanctam
inuicem datam præstandamque, perpetui coniuncti
& tori, non tam studiosè alter alteri placere, aut non
displicere adcurant. Iuramenti & mutua fidei sollicitudo
fidus.

fidenciores, ac negligenciores indulgentiæ & conni-
uentiæ tantæ facit.

Parùm aut multum alter alteri placeat, scit tamen
æquè vterque, deserti se ab altero omninò non posse,
neque pellicem aut pellicem admitti.

Vt Volones seu voluntarij milites, semper nouis
donariis à Ducibus inescandi, ne desluant, non au-
tem sic, qui legitimo sacramento sunt aurorati; sic om-
ninò in adulterijs, & liberis coitionibus.

* 2. *Debitum nullum copulæ, quale in iusto matri-
monio est.*

Vxori vir debitum reddat.

Nolite fraudare inuicem &c. Quod debitum tale ac
tantum est, vt, citra laetale peccatum, neuter possit il-
lud alteri petenti, obstinatè denegare.

Itaque legitimi coniuges, hac debiti inuicem præ-
standi necessitate freti, non admodum anxie conan-
tur nouis meritis atque indulgentijs alter ab altero
impetrare.

Adulteri verò, vt semper, quod numquam debitum
est, possint impetrare, mille artibus, mille seruitijs (vt
serui Dominarum eiusmodi loqui solent) student
promereri; & facere debitum, propter donum
aut seruitium antecedens, quod merè est libe-
rum.

Peiunt ergò Herodiades illæ manicas, mitras, re-
dimicula, fascias pectorales, annulos, discriminalia
&c. inò vel Baptistæ mortem? verbulo vno aut
nuru obtinent. Herodes *nihil imperanti negare po-
tuit, nihil recusare audebat. Si poscit, dandum est: si vo-
cat, verendum: si eiecit, abeundum: si minatur, extimes-
cendum* Cic. paradoxo 5.

* 3. *Gratia Sacramentalis nulla, quæ Catholicè ma-
trimonio copulatis diuinitus copiosa præstatur, qua
& se inuicem ament, quantum satis; & qua nihil,
neque nimis, quam decet, agant, sed copula illa,
ad filios procreandos, & ad remedium moderamèq;
Hhh 4 concu-*

concupiscentiæ, vtantur; vnde & moderatis blanditijs
mutuam caritatem fouere, & temperatè, quasi medi-
ca potione, se inuicem vri, fati putant.

In adulteris autem, cum nullum sit diuinum mutui
amoris alimentum, aut fomentum gratiæ Dei, nec-
su copulæ medici malo quærant, sed abusu corporum.
Atque illum ignem magis magisque accendant
atque iritent, & fiant ipsa copia, & copulæ fre-
quentatione, semper egentiores, & velut hydropi-
ci; fit, vt nullo non obsequio contenti alter alter-
rum nouis ignibus inflammare, & nouam velut
gratiam pro gratia, & fauorem fauore impetra-
re.

Amare & Sapere vix cuiquam Superi petenti-
runt.

Ferunt, cum aliquando duo amantes admodum
impotenter se vicissim deperirent, neque tamen ma-
trimonium inire, parentelæ gradu prohibente, pos-
sunt, fuisse tandem à quopiam nuptijs copulatos, ita-
que mox inter coniunctos amorem illum immode-
ratarum elanguisse.

Ergò Herodes Iohannem vincit *propter Herodia-
dem*, vt Herodiadem nouo obsequio sibi deuincat,
quam vincit veri matrimonij vinculis firmissimum
non tenebat, et h(ut falsò putabat) *duxerat eam*. Hinc
illæ Baptistæ capti, & tandem Herodis capti iudicis
lachrymæ.

Hinc illa æqui bonique in Herode obliuio. Cautè
te vos, & sapite &c.

ECHO

CONCIONIS XXVII.

THEMA. *Ipsè enim Herodes misit, ac tenuit Iohannem, & adligauit eum; & inclisit in carcerem, propter Herodiadem uxorem fratris sui, quia duxerat eam. Luc. 3. Marci 6. Matth. 14.*

Facta repetitione vñtata, sic propositum;

Dicendum hodiè mihi

1. *Qui potuerit Herodes tanta sua in Iohannem iniquitatis ministros reperire.*
2. *An iussi capere Iohannem & missi, obedire tenerentur. AVE.*

I.

Qui potuerit Herodes tanta sua in Iohannem iniquitatis ministros reperire.

Cùm tam publicæ notæque probitatis esset Baptista, tamque manifestè in Herodem officiosus & beneficus, non videtur dubium cuiquam fuisse (Auditores) non lippis, non tonsoribus, non generi hominũ omni, Herodem, cum capere Baptistam vellet, iniquissimè ingratisimeque agere.

Qui ergo potuit (inquirat aliquis) Herodes iste, tantæ iniquitatis suæ ministros reperire?

Respondetur

1. *Herodem forsitan vsum prætectibus speciosis;*
3. *Herodem dignos se satellites atque amicos habuisse.*

* 1. *Herodem forsitan vsum prætectibus speciosis, vel*

1. *Quòd Iohannes regnum adfectaret;*
2. *Quòd Casarem lederet, predicans novum Regem, quem Imper. Rom. non misisset;*
3. *Quòd Iohannes reformatione & repagulis egeret &c.*

Hhh 5

*j. Quòd

* j. *Quod Iohannes regnum adfectaret, congregatis se nimis sapè, sibiq; conciliatis plebibus, militibus &c. declamatis libidinibus, carteriq; Regis sui vitis, ut creato illi odio populorum illum derubaret, illi succederet.*

Iosephus certè lib. 18. antiq. c. 10. causam incarcerationis Baptistæ putat rerum nouandarum suspitionem; credo, non quam verè Herodi crearet Baptista, sed quam de Baptista Herodes falsò faceret.

Sycophantissimum se. illi est, qui Alopum quamlibet ieiunium, de sicibus deuoratis, egregiè domino penas dare desideret.

Quem lupus turbasse fontem inquiet, quam deglubere voluerit.

Occisurus canem, aut selem, istam dicit Iudum aut caeuum comedis, illum rabie laborare: causam certè inueniet.

*Diana, cum voluit Actæonem viciis (quod nuda inter nudas virgines in balneis vidisset) æque obijcere canibus suis deuorandum; primum ablata illi humana specie, vel saltem occultata, cetui illi membris vuluque induit, ut sic canes eius, & loqui hominem & Dominum suum non deuoratos, inesceret, & talibus ausis aptaret. *Quid. lib. Metam.**

Hoc ferè potentiorum cacoethes.

Iesabel, Nabochum occisura, ieiunium induit, ut illud Nabochus violasse diceretur, ac duos constituit, qui iactarent, Naboch benedixit Deum, & Regem. 3. Reg. 21.

De Christo primates, sed non optimates, Iudorum sic apud Pilatum; Hunc inuenimus subuertentem gentem nostram, & prohibentem dari tributa Cæsari &c.

Et; Commouet populum, incipiens à Galilea usque huc.

De D. Paulo, sic Tertullus quidam, coram felle Præsede; Inuenimus hunc hominem peruersum, & concitantem seditiones omnibus Iudæis in uniuersa Asia. &c.

Concionis Vigesima septima. 89

Et auctorem seditionis secta Nazaronorum, qui etiam templum violare conatus est. Act. 24.

Dixit Amā Regi Assuero de Iudæis, quos volebat extinctos, *Est populus per oēs prouincias regni tui dispersus, Et à se mutuo separatus, noui ueniens legibus Et ceremoniis, insuper Et Regis scia contemnens. Et optimè nosti, quòd non expediat regno tuo, ut insolescat per licentiam. Si tibi placet, decerne ut pereat, Et decem milia talentorum adpendam arcarijs gazæ tuæ.* Esther 3.

De iisdem quondam Ierosolymos instaurantibus, æmuli quidam Magnates vicini ita ad Artaxerxem scribebant, *Vrbs illa, orbi rebellis est, Et nocens Regibus Et prouincijs, Et bella concitatur in ea ex diebus antiquis.* 1. E. d. r. 4.

Quid aliud est, talia iactare, quàm dicere, *Canis iste rabidus est, ergò occidendus!*

Vlysses Palamedem mortem machinaturus, *hinc spargere voces*

In vulgum ambiguas, Et quarere conscius arma. Virgil. 2. Æneid.

Plinius in panegirico Traiani meminit Principis in capita Dominorum seruos subornantis, monstrantisquæ crimina, quæ tanquam delata puniret.

Augustus Cæsar Ouidium relegaturus, non visa, sed scripta nimis armatoria obiecit.

Henricus II. Angliæ Rex iactabat, *se in regno suo propter unum Sacerdotem pacem habere non posse, Diuum Thomam Cantuariensem intelligens, quæ una vox sancti viri trucidandi parasitis auctor fuit.*

Cassij aliquis malè volens, non Catholicos illos, sed regni adfectatores iactauit.

Elisabetha, imò Isabela, illa Anglorum Regina, Mariam Stuartam quondam non magis Scotorum, quàm perfectarum mulierum æui sui Regiam carceri datura, & tandè, ò facinus nunquam intermoriturum! heri perculsura, nõ Catholicam, sed mariti sui, pulueris tormenti-

tormentarij adminiculo, paricidam, regni Angliani
 afflicta tunc dicebat &c. & adhuc filis, ac senes, ta-
 lumniam iniuriamque tantam dissimulans, o laccio
 filii tam sanctae Matris?

Herodes ergo, opinor, sic quoque honesto aliquo
 nomine ingentem istam culpam pretextis, ut mirabilis
 & satellitibus libentioribus huc vteretur.

Cic. lib. ff. *Si violandum est ius, regnandi gratia violandum est.*

ait C. Cæsar.
 * ij. *Quod Cæsarem læderet, pradicans novum Re-*
gem, quem Imp. Rom. non nominasset, Christianus le-
sum scilicet.

Sanxerant enim tum Romani, ne quis sine aucto-
 ritate Senatus Rex diceretur.

Omnia qui se Regem facit contradicit Cæsari.

D. Chryost. hom. 2. in c. 2. Match. op. unq. *Qui-*
cumque Rege vivente alterum Regem pronunciat, au-
rat, quasi minister Tyranni, punitur in sanguine.

Scilicet, Bellum hinc populo a Romanis creati
 posse, si cum Bapista dissimuletur.

Ergo Herodes, ne diceretur parum *amicus Cæsari,*
si hunc dimitteret, forsitan regi se nolentem volentem
aiebat, Iohannem, quamlibet sibi hæcæus reveren-
dum & carum, tenere, & vincere.

Se offensam Cæsaris solam timere, illum dimitten-

do; Iohannem capiendo, Iohanni nihil nisi bene velle.

O vulpem! o vulpem! uti Christus illum vocabat.

* iij. *Quod Iohannes reformatione & repugilla &*

geret.

Egeret, inquam, vel {
 1. *Ut gyronagus,*

2. *Ut vertiginosus.*

* j. *Ut gyronagus, qui scilicet populis nimis foret*
familiaris, omnes baptizando, cum omnibus de com-
ni te agitando &c. in Curiam sapiusculè veniendo
&c.

Vel hinc videri illum nimis vagum, & nimis foren-

sem Eremitam, quod incestum Regis tam distinctè
 sciret, nomenque genusque pellicis &c. Quod

Quod nihil vitæ & ætæ Herodis ignoraret, quem sic de omnibus quæ faceret corripiebat.

Dedecere monachum in turba vivere, cui solitudinem etiam nomen ipsum suum commendat.

Quid facis in turba qui solus es? D. Hierony. in ep.

Turpe illum vocari publicum aut triviale eremitam (id est, ut nostrates quemdam gallicè adpellabant, *l' Ermitte d' auales ruës*, quod in urbem sæpiusculè venturaret.)

Eremitam, aut monachum, tam malè spiritu valere, extra septa monasterij sui, quam extra viuaria carpones, & in solario quosum pulces.

Monachum dedecere, sui, & exteros curet, obliuisci, charitatem ordinatam a sui cura incipere, quæque sibi proximum esse.

Eremitæ oppidum pro carcere, solitudinem pro paradiso habendam esse.

Iohannem ergo qui instar onagri sit in deserto, multum quæ ab instituto suo defecerit, in carcere ut claustro ad tempus habendum, esse, ut deducat inanes illos discursus, quibus diutius magno suo damno, plebeculæ scandalo, Regis offendiculo, adiuerit.

Reformationem hoc, non captiuitatem Baptistæ esse.

O prætextum sanè speciosum!

Chlamis ista Reformationis, Religionis &c. quàm multa in plerisque facinora obumbrat!

* ij *Vi vestiginosus*, qui scilicet perpetuus aquæ portor, atque abstemius viuat; qui nil, nisi locustas nescio quas vorat; qui seminudus ambulet; qui concionibus perpetuis qui continuis alienæ salutis sollicitudinibus, qui magnis ad rānīm vsq; in ripa Iordanis clamoribus &c. cerebrum suum adliæctet.

Multæ nimis literæ, vigilia, inedia, curæ, inuictiuz Iohannem (aciebat Herodes) ad insaniam redegeant.

Profuerit ergo illi claudi, lucem nullam videre; & multa, quibus ad eum exercueretur, non audire; largius
pa. ci,

pasci, & apud me paulò liberalius eautrin, vestiri &c. intra parietes meos domesticos.

Curam bonæ valetudinis Sancti viri, non captiuitatem ista. a esse. Falli eos, qui aliter rem totam interpretantur.

His alij que prætextibus decepti satellites Herodi feruerunt, Ioannem ceperunt, tenuerunt, alligauerunt &c.

Posuerunt in lacu inferiori, in tenebrosis. & in umbra mortis. psal.

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi. psal.

Veræ autem causæ

1. Zelus vindictæ.
2. Amor meretriculæ.
3. Pudor vitæ suæ.

* j. Zelus vindictæ; vlcisci haud dubiè volebat illam oris libertatem, & illud ferale pronuntiatum, *NO LICET TIBI, &c.*

Agerrimè intus ferebat, correptum sc, ab uno, ut per contumeliam) Eremita, de omnibus malis, qua fecerat, tam qua Rex, quam qua Priuatus, tam domi quam in Militiæ.

Sacramenta regni, & mysteria status, imò Tyrannidis suæ, iam cuius patere, detegente nescio quo calculato, intus dolebat, ut ut foris libenter audire limitaret. *& multa nudis o eo faceret.*

Simulant, dissimulant homines eiusmodi, tantisper, dum sedet occasio vlciscendi.

Arts primæ regni & amplificandi sui est hæc fictio &c. impij Machiaveli sensu libr. 2. comment. c. 14. & c. 8. de Principe.

Qui nescit dissimulare, nescit regnare, aiebat Ludouicus ille XI. quod hen nimis multi nimium didicerunt, & vsu representant.

* ij. Amor meretriculæ. Propter Herodiadem, aut Euangelista, cum veram propriamque causam capellohannis refert, aliter quam Iosephus, qui prætextum pro causâ posuit.

Sed heri de causâ ista dixi.

* iij. Pudor vitæ suæ. Ferre non poterat diuitibus, &c. dei

deri, & in publica luce versari hominem, qui sic totus vox esset, vt, etsi ore taceret odiosissimum illud suum NON LICET TIBI &c. nec viua voce, nec scripto Herodem corripere de omnibus malis quæ fecit; tamen efficacissimè totam Regis vitam, vita sola valdè suæ contraria condemnaret.

In Vultu enim aspectuque emortuo Baptistæ, videbar voces, quæ oculos eius lubricos, garrulos plenos adulterij &c. condemnarent.

In Cultu, videbar voces, quæ molliem vestimentorum suorum iam senis, & Cutia totius profcinderent.

In Victu videbat voces, quæ mensæ suæ delicias, (quas plebeculæ tributis vexata ieiunia, & inediæ præstabant) flagellarent.

In Incessu, videbat voces, quæ gressus eius fractos, arte compositos, quæ choreas filix Herodiadis cursorias, luctatoribus &c. exploderent.

Toto Bapt. corpore, tota vita videbat voces, legebat, audiebat, quibus vita illum suæ vehementissimè pudere oporteret.

Omnia in Baptista voces erant, linguæ erant, manus, calamusque erant declamantes, scribentes, non in Curia tantum pariete, sed in Regis fronte, sed in omnium pectore illud MANE, THECEL, PHARÉS, & certissimam damnationis vitæ Herodis sententiam. Daniel 5. Opposita iuxta se posita magis elucescebant.

Itaque sic Herodes apud se, de Iohanne;

Tot bona contraria, tot contrarijs malis palâ obposita, nimium elucescunt, nimium pudesciunt.

Baptista nimium contrarius est operibus nostris.

Gravis est nobis etiam ad videndum.

Ergo qui tam bonus est, deinceps nunquam compareat, ne ego tam malus adpaream.

Lateat bonus, ne pateat malus.

Si maius lumen obfuscat minus, quid meis tenebris accidat tantæ luci comparatis?

Lateat

Lateat Sol & occidat, vt liberius euolet nycticora
è domicilio.

Sic sic quidam tenebriones, claram lucem elat-
rum virorum ferre non possunt.

Studiosiores Virtutis, Literatura, Reformationis,
Politiae melioris, quamlibet quietos, pacificos, ad o-
mnia surdos, & quouis pisce magis muros, è Curia,
è Magistratu, è Congregatione amandatos voluit,
ne Vitia, ne Afinitatem, ne Deformationem, ne suam
Babylonem, & rerum confusionem, Studiolorum pre-
sentia sola clarissime latissimeque condemnet.

Ait Pilatus, *Ecce homo!* illi contra reclamant, *Tolle,
tolle, crucifige eum.*

Quos Virtus ad tollit, inuidia deijcit, vt Dauides,
vt Belsharios.

Tacitis tamen proprijs causis, praetextibus suis
Herodes, facile iniustitiae suae ministros decepit.

Paucis bonis accidit, vt Dauidi, qui sic ipse de se
Qui timent te, videbunt me & letabuntur. psal.

* 2. *Herodem dignos se satellites, atque amicos ha-
buisse, parasitos, Malchos, Poltrotos, homines lin-
guas, manus, gladios venales habentes, & omnia, ex-
qua iniqua, audentes, dum Dominis placeant. Nisi,
ubi maxima merces.* Lucanus.

Ica de quibusdam Dominis verum est istud, nisi
gestanda dabantur

Signa Ducis, nisi qui scelerum iam fecerat usum. Lu-
canus.

Quaeritur ferè dignum patella operculum; & quod
nostrates vulgò dicunt, quale poculum, tale coctile.

Et, qualis Dominus, talis seruus. alterum ex altero
facile aestimes. *Qui vnum norit, ambos nouerit.*

Plinius in Panegirico Traiani. *Priores quidem Prin-
cipes, excepto patre tuo (Nerua scilicet) praeterea non
aut altero, & nimis dixi, vitijs potius civium quam Prin-
cipibus letabantur. Primum, quod in alio sua quaeque
natura delectat: Dein ad, quod patientiores seruituti
bitrabantur, quos non deceret esse nisi seruos. Horum in-
sinum omnia congerebant: bonos autem otio aut situ ab-
stulit.*

frusos, & quasi sepultos non nisi delationibus, & periculis, in lucem ac diem proferebant. Tu (Traiane) amicos ex optimis legis: Et Hercule aquum est, esse eius charissimos bono Principi, qui inuisi malo fuerint.

Non curant plerique quàm bonos, sed quàm obediētes & ad oculum seruientes seruos habeant.

Malūt seruos, in Æsopi fabularum scriptoris schola, quam Solonis institutos, qui placere quo quo modo Principibus didicerint.

Quum enim Æsopus iste aliquandō Soloni homini sapientissimo, qui Cræso vera dicendo displicuerat, dixisset; *Aut non accedendum ad Principes, aut studiose placendum illis, & adulandum*; respondit Solon; *Imò, omnino non accedendum, aut verum omnino dicendum, beneq; consulendum*; sanè verè & prudentissimè. *Plutarch. in Solone, tom. 1. vit.*

Æsopi ergò quam Solonis disciplina tinctos seruos, multi Potentes malunt, & sanè feracior est Æsopi, quam Solonis schola; Adulatorum enim, vti & *fultorum infinitus est numerus.*

Paucis illud Dauidis ardet; *Ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat*, psal.

Sunt tamen, qui eiusmodi sunt, homines coruis iplis deteriores; Corui enim in mortuos tantùm inuolant, & excæcant; isti in viuos & quidem in Dominos, quibus oculos quoque expungunt, id est, consilijs improbilissimis excæcant.

Canibus Actæonis canes istos meritò comparaue-
ris.

Eiusmodi homines non tantùm non lenituri Dominos furentes ac sæuientes, sed sunt ad peiora etiam instigaturi.

Homines sunt, quorum pedes in malum curvunt cū malis Dominis, imò sæpè antevertunt & præcurrunt, de quibus dicas, quod de Pseudopropheta olim Deus, *Currebant, & ego non mittebam eos*, Regum Præcursores.

Aiunt Dominos suos nimis bonos, nimis patientes
Iii
&c. se,

Et c. se, si Reges essent, seuerius longè aucturos.
Non iusti, quasi iusti faciunt.

Ita Malchus dedit alapam Iesu, dicens, si respiciam
Pontifici? Pontifice non iubente, tanti Pontifici ut pla-
ceret, quasi egregiè honoris herilis sollicitus.

Curatum merx pestes, Reip. faces. domotum in-
cendiarij.

Homines dignissimi, quos boni Reges omnes, cum
Augusto oderint; Quos cum Seuero & Caria eijciat
Quos, cum alio quodam Imperatore, in tres octo-
as naues coniectos in Pontum relegent, proq; tanto
munere tres dumtaxat Sapientes hospitio capiunt.
Quos, cum Troiano tempèstatibus obijciant. Quos,
cum priscis Atheniensibus capite plectant, quod pro-
mus, adulator ille Persicus Darij Regis Timagora
malo suo expertus est.

Nihil gratius, nihil seculo dignius, quàm quod (inquit
(sub Traiano sc.) de super int ueri delatorum supra ora
recortas q; ceruices agnoscebamus, & fruebamus, quum
velut piaculares publice soli uadimus uictima supra iacta-
ne * noxiorum ad lenè supplicia grauioresq; parati de-
rentur. Congessi sunt in nauigia rapim conquisita, * ut
noxioru.) tempèstatibus aditri abirent, fugerentq; uastati deli-
tionibus terras. Ac si quem fluctus ac procella superba re-
seruassent, hic nuda saxa & inhospitale litus incholet. A-
geret duram & anxiam uitam, relictaq; post terrorem
us generis humani * securitate mæveret. Memoranda sa-
cies. Delatorum classis permissa omnibus uentis, cauti-
quo vela tempèstatibus pandere, iratoque fluctus fœdit.
tim a portu sparsa nauigia, & apud illum ipsum mare a-
gere principi gratias, qui clementia sua salua, ceteros
hominum terrarumq; Dijs maris commendasset. Pan-
us in panegyrico Traiani.

Spètent paria premio damna: nec maiores spes, quàm
metus habeant, timeantq; quantum timebantur. In-
dem.

Si sic, non tùm delatores, non honorati sicarij, sed
leges timerentur.

* forte

melius (in

noxioru.)

* mel. ut

* mihi

mel. socie-

tate

Fatere illi faciunt odorem Iſraelitarum ceram Pha-
raone. Exod.

Eiusmodi homines olim cū subaudiſſent Hentri-
cum II. Angliæ Regem, de Diuo Thoma ſuſurrantem, ſe, propter unum Sacerdotem, pacem in regno habere non poſſe, non imperium Regis expectarūt, ſed prauolantes, immaniter trucidarunt, quaſi ſuo Regi, tā egregio ſc. oblequio ſe commendaturi, quale nec Regi imperanti debuerunt.

Omnes hanc fidem habemus, quā noſtri Principes, qui ſi colerent idola, & nos etiam coleremus. Et non ſolum Papam, ſed Chriſtum etiam negaremus, ſeculari po- teſtate urgente. Quia reſcrixit charitas, & omnis interijt fides &c. Aeneas Syluius, ſeu Pius II. libro primo ep. ep. 54.

Forſitan ergo & tales Herodis Aulici pleriq; omnes fuere, peſſimi Domini peiores ſerui, vt non fuerit opus ambitu multo, vt ad Iohannem in vincula captandum procederent, iam volones & nimis ipſi huic ſpontanei.

II.

An iuſſi capere Iohannem, & miſſi, obedire tene-
rentur.

Herodes Miſit, tenuit, alligauit &c. æquiſſimè, & religioſiſſimè dixit Euangelista, non verò ſacellites tenuerunt, ligauerunt &c. vt ſciremus, non tam ſatellites obedientes iſta facientes feciſſe, quam Herodem iuſſorem; & miniſtros nihil ultra imperata (vti nec deceet ſeruos) feciſſe.

Quæritur tamen, an ſi hoc illibenter, & nihil, niſi imperata, fecerunt, peccauerint?

Timidè iſta & circumſpectè, quaſi ſpinas, tractate ſoleo, & in his, quaſi in fluminis glacie vna dumtaxat nocte durati, atq; vt Petrus cum aquas liquidas calcaret, ambulare.

Audiendū tamen, & aliquandò neceſſariò de his di-
lii 2 cendum

endum; Qui Petrum, ne mergeretur, in fluctibus ambulanti erexit, adfit etiam nobis manuductor, & quasi Palinurus.

Primum ergo ponendum; *Non omnibus Regum, aut Superiorum, iussis subditos teneri, sed tantum iussu, imo ad tergiversandum quoque, & non obedendum tantum, quoties liquet vel Dei, vel maioris alicuius legibus ipsorum iussa adversari.*

D. Greg. & habetur 2. q. 7. Admonendi. *Admonendi sunt subditi, ne plus quam expedit, sint subiecti, ne cum student plus, quam necesse, hominibus succedi, compellantur vitia eorum venerari.*

Dicendum, in contrarijs Deo imperijs, cum Petro ad magistratum Iudeorum; *Obedire magis oportet Deo, quam hominibus. Act.*

Et cum adolescente illo Machabeo, ad Antiochum urgentem ad Idolatriam; *Non obedio praecepto Regis, sed praecepto Legis. 2. Machab. 7.*

Cum D. Bernardo de praecepto & dispensatione; *Melius est obedire Deo, quam hominibus. & ipse melius magistris, quam discipulis. Porro in magistris, melius nostris, quam extraneis. quibus autem melius constat obedire, ipsis proculdubio non obedire est dei stabilius.*

Sed sic se Reges ad Deum habeant, ut discipuli ad Magistros, aut serui ad Dominos. Ergo.

Per vestigia Davidis eundum.

Psal. *Ad omnia mandata tua, quasi ad amulum accipendiculum, dirigebar, inquit.*

Psal. *Consilium meum (vel al. consiliarij mei) iustificaciones tua. Ad leges Dei, quasi anrum ad hydium lapideum, actiones suas David probabat.*

Et per vestigia quorundam Saulis Regis ministrorum.

1. Reg. 22. & 31. Emissarij Saulis Regis iussi interire Sacerdotes in Nobe, Davidis fautores, absisterunt. aderat Rex, in facinus urgebat, cunctantibus iratus minabatur; at illi immoti fixique steterunt: adeo ipsimet occidi, si res ita ferret, quam occidere Dei ministros, Rege instante, malebant. Serui denique, morte cor-

te contempta, furentis Domini iustioni, reuerentiam sacerdotij, praetulerunt.

Eadem Subditorum & Superiorum, quae amicorū inter se, hic ratio, ut tantum licita faciamus.

Cic. in Laelio. *Haelex in amicitia* (ergo & in Principum Subditorumque inter se politia) *sanciatur, ut ab amicis* (subditisque) *honeste petamus; amicorum causa* (& Principum) *honeste faciamus.*

Ne quid nimis. Terent. in Andria Act. I.
Amicus Rex, amicus Imperator, magis amica Iustitia, Veritas &c.

Eum, qui aliter, & in aula propter ollam inuenerunt, si caula hic tandem non excipit, excipiet (non dubito) a libi seculis futuris, olla illa, in qua ollaribus illis amicis nil nisi mors & va. Herodes tamen talibus videtur abundasse, cui mox fatis fuit venatorum robustorum, ad praedam illam imbellem (Iohannem Baptistam dico) capiendam, ligandam &c.

Faxit Deus Opt. Max. ut Curtijs Principum Christianorum, tales longissimè abint, ne obint, sibi, Dominis, Regno &c.

Adint potius multi similes illis, quos nunc dixi seruis Saulis, & similes Themistocli, etiam cum exularet, totusque ex Patria hoste penderet.

Themistocles enim, etsi Xerxi Persarum Regi multis nominibus esset deuinctissimus, tū quod se hostem olim acerrimum, transfugam, & a suis proscriptum non modò clementissime excepisset, immemor tante nuper cladis ab illo acceptae, sed & tot insuper beneficijs adfecisset, ut aliquandò dicere cogeretur. *Perieramus, nisi perissemus;* tamè, quum ipsum contra patriam militare, etiam cum summo imperio, Xerxes voluit, epoto tauri sanguine, se conficere antè maluit, quam iniusta, impia, neque necessaria arma in patriam induere.

Amicus Persa, amicus Xerxes, magis amica Patria, Iustitia, Iura Natura &c.

Non ubique parendum, docet Elias, & caelestis ille ignis, qui duos Chabi centuriones vel quinquagenarios,

genarios, eū suis commilitonibus so. detrepente fulminavit, ob non aliud, quam quod Aehab imperator ad se captandum, venerant, etiam retrum parca causa fulminaturus, nisi blandissima oratione culpam esset antè deprecatus; *Regum.*

Docent Angeli ipsi, qui Heliodorum Quæstorem regium, in templi Ierololymitani ararium, mandato sui Regis, inuolantem prostrauerunt, flagellarunt, somniantem reliquerunt. Non meministi, nuper hanc totam a me latius enarratam?

Docent miracula; ut quoddam licetor quidam, quem iussu Exarchi ab Constante Imp. missi, Mamianum Tudertinum Pont. Max. in basilica S. Marie Martiris ad præsepe missarum solennis celebrantem occidere adgreditur, cæcus repente factus est. *Brev. Rom. 12. Nouemb.*

Docet differentia Tyranni & Regis Rex enim dicitur, qui rectè imperat, & meretur omnem obedientiam, Tyrannus qui pro libidine gerit omnia, et cuius mandatis quædam non modo licet, sed etiam debet, oportetq; contemnere.

Tyrannum definit Castrius noster libro aduersus hæreses, tit. Tyrannus. *Tyrannus iuxta eam vocis significationem, qua nunc omnes vocimur, ille dicitur, qui non iure dominatur in Republica, aut ultra iustas domini sui leges, potestatem suam exercet.*

Deinde; in quale chaos omnia redigentur, si ubi Dominus fuerit parendum?

Nullis ergò legibus terminabitur potestas imperantis; nihil vniquam fecerit ultra iustas domini sui leges, si in omnibus tenetur subditus illi parere.

Ergò eritis ô Reges sicut Dij, potentia amplectente, errandi in imperando impotentia.

Si seruum oportet agere, quidquid Domino celsi fuerit imperare; iam humano erit subditum tuum diuinum; Cælium, Terræ; Deus ipse, hominibus.

Cancelandum, delendumq; ex oratione Domini ea isthuc fuerit, *Fias voluntas tua &c.*

*Sed ais, Non adiecit verus obediens, quale sit quod precipitur, hoc solo contentus, quia precipitur, Bernardi tenio.

Pulchra omnino res prompta obedientia, dictum factum.

Luc. 7. Dico huic militi, vade, & vadit, seruo meo, fac hoc, & facit.

* Deinde, Discreta illa & librata obedientia, multum diminuit Maiestatem, usque imperandi.

* Retardat etiam frequenter cursum rerum alioqui opportunè gerendarum. Dum enim a subito delibabitur, an parere debeat, necne; hostis auolauerit, abiit occasio, non iterum reditura. Illos, dubitando, & dies prolatando, magnas opportunitates corrumpit. Sallust. in coniurat. Catilinæ.

Erant capillata est; post est occasio calua.

Et hæc imprimis causa est præferendæ Monarchiæ, cæteris Reip. gubernandæ modis, ne, mora cum multis consultandi, quod alioqui manu tenebatur, clabatur.

Ergo inutiliter ponitur, Subditum omnibus Superiorum imperijs non teneri.

Distinguedos igitur putem, qui imperant, & pro qualitate imperantis, vel obediendum in omnibus simpliciter, vel non in omnibus, & cum cautela moderata.

Imperat ergo homini, vel

- 1. Deus ipse,
- 2. Homo merus,
- 3. Homo diuinus, ac panè semi-Deus,
- 4. Ecclesia.

*1. Deus ipse. Illi dico indistinctè parendum in omnibus, ut ut absurdissima præcipere videatur.

Hinc vni obedire nolle, quasi peccatum ariolandi est. 1. Reg.

Quæ enim adparèt distortissima, eo ipso quod Deus illa præcipit, sunt rectissima.

Imperia eius, iudicia eius iustificata in semet ipsa.

Æquitas, iudicia tua Domine. psal.

Ipsè est régula prima, ad quam omnia dirigenda.
Pythagoræum illud tunc repetendum, *Ipse dicit.*
q. d. ergò benè, & iustè.

Abrahamo imperabit Deus Isaacum suum ipso sua
manu trucidare, cremare holocaustum: *Tolle filium
tuum &c. trucidabit, cremabit.*

Olea propheta sibi accipere uxorem fornicatiõis,
id est, vel natam matre adultera; vel quaesturam, &
antè nuptias, publicam iam meretricem; vel post nu-
ptias futuram adulteram &c? ducet.

Sauli, omnes Amalechitas in retriene delecte, nul-
li parcere &c? omnia ferro flammaq; delebit.

D. Hier. Dicit monasteriũ cogitanti, si in lumine iaceat pa-
ter; si paruulus ex collo pendeat nepos &c. ut mentè
mutet; *per calcatum perge patrem; & sicis oculis ad ve-
illum crucis euolò? calcabit per patrem.*

Captiuandus tũ in obsequium Dei intellectus.

*Vt iumentum, nec ratione vtens, nec disputans, se-
ctus sum apud te, & ego semper tecum. psal.*

Homines & iumenta saluabis Domine, id est, homi-
nes ratione quidem præditos, sed nihil magis, quam
bruta animantia, ratione vtentes, nihil disputantes,
nihil ad præcepta Dei tergiuersantes, sed promtè sim-
pliciterque Deo obedientes.

A fellis talibus perlibenter Deus in Ierusalem inue-
hitur.

* 2. Homo morus, vt sunt Reges, & alij Præfecti o-
mnes, qui etsi Deum representant, non tamen pro-
missionem Spiritus Sancti, & gratia Dei, perpetuò
ipsis ad futura, consilium daturæ &c. acceperunt, vt
errare, labi, decipi præcipiendo nunquam possint.

Homo sum, humani à me nihil alienum puto. Terent.

Imposuisti homines super capita nostra.

Taliũ ergò præpositorũ imperia discutere nõ est
licet, sed etiam oportet, cum moderatione tamen.

Mandatorum C. 1. Bonã manifestè,
enim ab ho- 2. Mala euidenter,
mine quadã 3. Indifferentiã,
4. Dubiã.

* 1. Bona manifeste; vt cum iubetur Deus coli, Catholicè viui &c. In his parendum promptissimè, indisputatè.

* 2. Mala euidenter; adeò, vt vel cæcus videat, sine peccato obediri non possit; vt, cum iubetur Deus blasphemari, parentes violati &c. Iohannes Baptista capis; Cardinalis Guisius cædi &c.

Castrius lib. aduersus hæreses tit. Tyrannus. Rex, qui supremam habet auctoritatem, non potest contra iuris ordinem, aliquem non monitum, non vocatum, non conuictum interficere.

In his non longa discussione opus; mōx in his tergiuerfandum, auersandum, non parendum. Ibi scelerata fuerit obedientia, vt mōx latius ostendam.

Traianus Imp. ita sensisse videtur, quum Praefecto cuidam gladium porrigens dixit; *Accipe hunc pro me, si bene; contra me, si malè imperauro.*

* 3. Indifferentia; id est, nullam neque boni, neque mali speciem habentia, at tam en futura, quia præcepta & obedienter perfecta, vt sit, turrim potius quam aggerem in montibus adcollis, vel hastam aut sarissam, veteri potius Germanorum mote gestari, ferro à tergo scilicet prominente, quam nouo Hispanorum, ferro à fronte & ante oculos gestantis propendente, quod sic fortitan promptius in hostem vibretur, nullam moram faciente conuertendæ in hostem cuspidis necessitate.

Præcipiet ergò hoc aut illud Dux militibus suis mōx mōx indisputatè que in his parendum.

* 4. Dubia, vt, cum bellum, aut prælium cum hoste, cuius æquitas vel iniquitas nondum est, vel per Vniuersitatum responsa, vel per publicam famam satis nota, indicitur, cum in eam militiam sedulo coiri præcipitur &c.

Examinare tum quidem rem totam subditus potest, & debet, parere tamen etiam tui potest.

Emmanuel Sa tit. Bellum. Miles, inquit, bellum de cuius iniustitia dubitator, gerenti subditus, si in eo prælietur, non peccat peccat autem, si sciat esse iniustum.

Idem tit. Obedientia. *Obediendum Superiori, cum non est certum, præcipi malum: in dubio autem, an malum sit, excusat obedientia, credentem licere obedire.*

Quibus verbis duo dicuntur, Primum, in incertis & creditis licitis, licitè inculpateque pareri. Alterum, de quibusdam Superiorum præceptis posse dubitari, disputari &c.

Vt, Videri posse & discuti, an res aut persona, in quam satelles mittitur, sit fori eius, qui capi vel adduci imperat.

Vt, An Episcopum etiam Valens agat &c.

Vt, An Herodes Iohannem Prophetam, & (ut sic dicam) Ecclesiasticum hominem ritè iubeat capi, ligari &c.

In reliquis obedite Præpositis vestris, *q̄ Dominus non tantum bonis, sed etiam discolis, & morosis.*

Reddere, quæ sunt Cesaris, Cesari. Matt. 22.

Non solum propter iram, sed etiam propter Conscientiã.

Et ita reddite quæ sunt Cesaris, Cesari, ut quæ sunt Dei Deo non auferatis.

* 3. *Homo diuinus, ac pendè Semi Deus, non natura, sed gratia, & officio, ut Petrus, & quiquis legitimus eius successor, & in eius sede sessor.*

Et si enim illi natura non aliud quam homines sũt, tamen humana illa, labi, errare, decipi, ab eis, ut talibus, sunt aliena, cum dixerit Christus non tam Petro, quam Sedi, & Dignitati, *Ego rogavi pro te Petre, ut non deficiat fides tua &c.*

Sedi illi errare non contingit.

Ergò & illi, in omnibus, indistinctè, indisputateq̄ parendum.

Isthic quoq; melior obedientia quam victima. 1. Reg.

Hinc obedire nolle, quasi peccatum violandi est. Ibidem.

* 4. *Ecclesia, seu Concilium Occumenicum, & sic uti supra procedendum.*

Si Ecclesiam non audierit, sit tibi sicut Ethiopeus & Publicanus.

Qui vos audit, me audit.

Vide Alphonsum à Castro Ord. D. Francisci aduersus
hæreses iii. Ecclesia, hæresis 3.

Ioh. Callianus l. i. de Incarnat. Sufficit ad euerfionem
vniuersitatis consensus.

Plura vident oculi, quam oculus. prou.

Ibi salus, ubi multi a consilia, etiam humanitas.

Quid verò diuinitus? Quid, cum est in medio Ec-
clesiæ, in nomine Christi congregatæ, promissus ille
Spiritus Veritatis docens omnem Veritatem?

Quid, ubi Moyses, & 70. cum eo senes etiam Spiritus
Mosaici participes?

Vbi dicitur, *Visum est Spiritu Sancto, & nobis?*

Ephorum istorum irretactabilis, irrefragibilis-
que sententia est.

Cum his errare (si fieri possit) malim, quam cum alijs
vera dicere.

Ecclesia vna ac sola, mihi plus quam mille rationes
stantes ex aduerso; ipsa mihi quouis oraculo Delphi-
co certior, veraciorque est.

Ne contemnas (fili mi) præcepta matris tuæ.

Ergo quodcumque in merè humanis præceptis
casus dabitur, vt duobus Dominis, Deo & homini, ri-
tè seruari simul non possit, semper superioris Domini,
vt Dei, Pontificis, Ecclesiæ &c. obedientia, inferioris
obedientiæ fuerit præferenda.

Probo ex simi-
litudine obe-
dientiæ

- 1. Liberorum, ad parentes;
- 2. Vxorum, ad maritos.

* 1. Liberorum, sic; In liberos, non minus (imò plus
fortasse, iuris habent parentes, in negocijs priuatis,
& causis domesticis, quam Reges in Subditos, in pu-
blicis, & politicis; et si, patre aliud iubente domi-
liud Rege publico bono præcipiente, neglecto patris
imperio, Regi sit parendum.

Propter hoc enim quoque relinques homo patrem &
matrem, & adhærebit Regi suo.

*Qui amat patrem, aut uxorem &c. plus quam me,
& Regem*

& Rempub. non est me dignus, dicere iure possit Res quicumque legitimus.

Sed si Pater aliquis impius filiam, aut scelestamater filium in suos thalamos venire, aut que sum, corpore cuius prostituro, facere iubeat (vt Loth filius eius aliquandò videbatur, potius filias suas Sodomini propinans, quam infandam in Angelos libidinem pulsurus;) possunt, imò tenentur tam filius, quam filia, patri obedire.

Ergò, & Rege contraria Deo, Pontifici, Ecclesie imperante, potest imò debet subditus non parere Dubitatis?

Vel Christum audite, de filiorum hic libertate, *Qui amat patrem, & matrem plus quam me, non est dignus.* Matth. 10.

Christi exemplo; *Nesciebatis* (ait in medio Doctorum a matre inuentus) *quia in his qua Patris mei sunt, oportet me esse?* q. d. Servire Deo patri antè debui, quam vobis, cum vtrique commode non potui.

Et alibi, admonitus inter concionandum, matrem fratresque se in ianuis prastolari, respondit; *Mater mea & fratres mei hi sunt, qui verbum Dei audiunt, & faciunt,* q. d. Virtutem magis coluero, quam carum matrem etiam, si Deo aduersaretur, Dei cultori altissimo posthabiturus. Luc. 8.

D. Gregorius lib. 3. dialog. c. 31. *Et allegatur 24. q. 1. cap. Capit.* memorat illustre exemplum, de Armigibus qui vt Patri Regi Arriano a Catholica auocanti parerent, numquam adduci potuit *Vide locum.*

Hypermetra ex Belidibus illis famosis vna patri iubèri filiabus suis so. vt prima nocte nuptiarum, lingua maritos cognatos (ob nescio quod fatum) interirent, cæteris barbarum patris iussum perficientibus sola, Linum maritum (vel, vt Eusebius vocat Lynceum) seruando, patri non paruit, vnde & a patre Danao vitæta in carcere, & detonsa, sic loquitur; *Quod mater extimuit iugulo dimittere ferrum.*

Sum rea; laudarer, si scelus ausa forem.

Esse eam prestat, quam sic placuisse parenti,

Non piget immunes cadis habere manus. Ouidius
in ep. Hypermetestru ad Livium.

Nemo ad eò rudis, qui illam non laudet, aut asse-
tat obedire illic Patri debuisse. Ergò.

* 2. *Vxorum*, quibus Deus non minus superiores
viros dedit, quam imposuit homines Reges super capi-
ta nostra. psal.

Sub viri potestate eris. Genes 3.

Et ad virum conuersio (vel ad conuersatio) tua; id est,
ad mores viri, eiusque regulam, compones tuos, & vt
pinnae ferrae turrium, pro ventorum arbitrio, nunc
huc, nunc illuc conuertuntur; & vt mobiles illæ aci-
culæ Solarium horologiorum, magnes semel adtigit,
semper ex Solis ratione vertuntur; sic tu mulier, pro
viri tui voluntate. *Vultum ex vultu compara si dixerit,*
estuo, suda.

Mulieris caput vir.

Sed non tenentur parere, imò non parere tenentur
vixores maritis, si forte, vel se prostituere, vel lupanar
aperire, & hospitalitatè Raab imitari, aut furari iusse-
rint, aut abortus procurare &c.

Vxor amica sic viro, sed ad *ars* usque tantum.

Ergò & Subditus, cum Rex in Deum peccare iusse-
rit, ab obedientia absoluitur.

*Obediendum quoque non est, cum creditur inde ma-
lum oriturum.* Emanuel Sa rit. Obedientia.

*Non tenetur obedire, qui credit Superiorem per erro-
rem precipere, esse veritatem sciret, non fuisse preceptu-
rum: & quidem per edicta generalia non intendunt su-
periores obligare cum magno damno.* Idem ibid.

D. Polycarpi, Episcopi vetustissimi & martyris, vox,
ad Proconsulem vrgentem cum iurare fortunam Cæ-
saris, totam hanc rem possit absoluere; *Docemur* (in-
quit, Christiana sc. religione, Principibus, & Potestati-
b^{us} quæ à Deo sunt, honore deferre, eum scilicet, qui reli-
gioni non sit contrarius. Euseb. Cæsar. libr. 4. hist. Eccles.
c. 15. ex. epistola Ecclesie Smyrnæorum ad Ponti Ec-
clesias.

Breu. Ro-
mā. in off.
de Apost.

An non idem sibi vult illud, quod milies totō anno de Apostolis ac Ecclesia cantatur; *Ipsi sunt triumphatores, & amici Dei, qui contemnerent iussa Principum, meruerunt premia aeterna?* Ergō.

Ad obiectionem autem ex Bernardo, dicendum Bernardum non loqui de ea qualitate precepti, quae eius bonitas vel malitia attenditur, sed tantum quod aut difficultas eius, aut vilitas; cui & ego tunc aliorum.

Ergō satellites isti Baptistae captatores, in magna culpa, qui Herodi iubenti, mittenti paruerunt. Non parere, sed potius officijs cedere debuerunt.

Discite ergō (Auditores) iustitiam monti, & non temnere Diuos, vni, malè imperando; alteri, male patendo.

An tamen, neglecto mandato, non nunquam rectius fiat, id quod vtilius; vide diligenter apud Galilium libr. 1. no. c. 13. & cap. 3. & libr. 2. c. 7. *de inquam; Nam ad alia cogimur vel inuiri propere.*

ECHO

CONCIONIS XXVIII.

TH E M A. *Ipsē enim Herodes misit, ac tenuit Iohannem, & adligauit eum, & inclusit in carcerem, propter Herodiam uxorem fratris sui, quam duxerat eam. Luc. 3. Marci 6. Matth. 14.*

Facta repetitione vsitata, sic propositum;

Dicendum hodiè mihi } 1. *Cur Iohannes non se modis omnibus, quibus poterat, defendit.*
2. *Iohanni non carcerem, non mortem (maximè tali causa) molestam fuisse.*
A V E.

I.

Cur Iohannes non se modis omnibus, quibus poterat, defendit.